

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2014. évi szeptember hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 7.B.19/2011/113. számú ítéletét megváltoztatja, az 1 rb. a Btk.345.§-ában meghatározott hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlottat szabadságvesztésre ítéltnek tekinti, melyet - a felfüggesztett büntetés elrendelése esetén - börtönben rendel végrehajtani.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a hamis magánokirat felhasználása vétsége tekintetében hozott felmentő rendelkezés miatt jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a bűnösség megállapítása, valamint súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása és az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezés mellőzése végett.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.

A vádlott védője a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A Be.348.§ (2) bekezdése értelmében nem volt tárgya a felülbírálatnak az elsőfokú ítéletnek a csődbűncselekmény büntette, illetve a számvitel rendje megsértésének büntette tekintetében hozott első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával a kellő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Ennek során feltárta és megvizsgálta a tényállás megfelelő felderítéséhez szükséges személyi és okirati bizonyítékokat. A feltárt bizonyítékoknak a logika szabályaival összhangban álló értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

A bejelentett jogorvoslati kérelem által sem támadott tényállás mentes volt a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, tehát az hiánytalan, teljes körűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a vádlott védekezésével szemben álló, jogilag jelentőséggel bíró kérdésekben is. Ezek között szereplő tárgykör volt a vagyon elleni bűncselekménnyel érintett gépsor esetében a birtokba adás jogcíme. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a gépsor nem megőrzés, hanem a bérleti jogviszony keretében használat céljából került a **kft**1. birtokába. Ítéletének további részében ugyanakkor helyesen mutatott rá arra is, hogy a megőrzés érdekében történő átadás önmagában sértette volna a felek által megkötött lízingszerződést, következésképp az ezt célzó magatartás is alapja lehetett volna a büntetőjogi felelősség megállapításának.

A tényállás egyéb bűncselekményekkel kapcsolatos részének megállapításai a vádlott ténybeli beismerő vallomásában is elismert tényeknek és az okirati bizonyítékok tartalmának mindenben megfeleltek.

A kifejtettek miatt a megalapozott tényállás a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az ügyész által vitatott elővásárlási joggal kapcsolatban keletkezett hamis magánokirat felhasználása vétsége vonatkozásában a másodfokú bíróság mindenekelőtt azt a kérdést vizsgálta meg, hogy e cselekménynek a vádlott büntetőjogi felelősségre vonása szempontjából mennyiben van jelentősége a terhére értékelt lényegesen súlyosabb bűncselekmények mellett. Az elsőfokú bíróság a vádlott felelősségét egy további hamis magánokirat felhasználásának vétsége mellett a kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntetében, valamint a legfeljebb három évi szabadságvesztéssel büntetendő közokirat-hamisítás büntetében állapította meg. E három bűncselekmény mellett a további hamis magánokirat felhasználása vétségének a felelősségre vonás szempontjából nem volt jelentősége.

Ezekre a szempontokra figyelemmel a másodfokú bíróság a Be.377.§-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a felmentő rendelkezések között szereplő hamis

magánokirat felhasználásának vétsége (Btk.345.§) vonatkozásában hatályon kívül helyezte és e bűncselekmény miatt a vádlottal szemben az eljárást megszüntette.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és valamennyi cselekmény minősítése is összhangban áll a büntető anyagi jogszabályokkal.

Helyesen észlelte az elsőfokú bíróság, hogy a sikkasztás az enyhébb elkövetési magatartással, a sajátjaként rendelkezéssel valósult meg. Az ezzel kapcsolatos okfejtés logikus érvekkel alátámasztott.

Az előírásoknak megfelelően jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre is, hogy a Btk. időbeli hatályával kapcsolatos szabályok folytán a vádlottra nézve kedvezőbb helyzetet az elbírálásakor hatályban lévő 2012. évi C. törvény (Btk.) biztosít. Ennek indokolásával azonban ítéletében adós maradt, ezért ebben a kérdésben az elsőfokú ítélet kiegészítésre szorult.

A Btk.2.§ (2) bekezdése alapján a feltételes szabadságra bocsátást érintő kedvezőbb rendelkezések miatt a vádlott javára enyhébb elbírálást a 2013. évi július hó 1. napjától hatályos büntető törvénykönyv biztosít. Az ítélkezési gyakorlat szerint a feltételes szabadságra bocsátás a Btk. időbeli hatályának körében vizsgálandó kérdés abban az esetben is, amennyiben a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztett alakzatát alkalmazzák. Erre az esetre is érvényes a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb rendelkezéseinek hatása, ami miatt az elbíráláskori törvény előnyösebb a vádlott számára.

A büntetés kiszabása körében kiegészítésre szorult az elsőfokú bíróság ítélete annyiban, hogy az elbírált bűncselekmények miatt kiszabható büntetési tételkeret kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés, a középérték hét év.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nagyobb részt helyesen tárta fel.

Az enyhítő körülmények köréből mellőzni szükséges azt a megállapítást, hogy a lízing tárgy a szörpüzem területéről nem lett elszállítva. Ez a tényező ugyanis a kár megtérülése körében már értékelést nyert, tehát az elszállítás elmaradásának ismételt megfogalmazása ugyanannak a körülménynek a kétszeres figyelembe vételét jelentette. További enyhítő körülmény, hogy a legsúlyosabb bűncselekményt a vádlott az enyhébb elkövetési magatartással, a sajátjaként való rendelkezéssel valósította meg. A vádlott előéletével kapcsolatosan helyesen azt kellett súlyosító körülményként figyelembe venni, hogy a vádlott visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő.

Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülményeket, illetve a cselekmények tárgyi súlyát is számításba véve egyetértett a másodfokú bíróság azzal az elsőfokú állásponttal, hogy a vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények vannak többségben és túlsúlyban.

A másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottal szemben alkalmazott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, amelyet az elsőfokú bíróság a Btk.82.§ (1) és (2) bekezdésének c) pontja alapján enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki - mind tartamában, mind a felfüggesztés próbaideje vonatkozásában -, alkalmas a Btk.79.§-ában írt büntetési célok eléréséhez.

Emiatt az ügyészi fellebbezésnek a büntetés súlyosítását célzó része nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt azokra a tényezőkre is, amelyek az előzetes mentesítés alkalmazását lehetővé tették. A másodfokú bíróság nem talált olyan nyomós érvet, ami e rendelkezés módosítását indokolta volna.

Észlelte ugyanakkor, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés kiszabása során nem a büntető törvénykönyvben szereplő szövegezésnek megfelelően járt el, amikor a vádlottal szemben „börtönbüntetést” szabott ki. Az ítélet rendelkező részének helyes szövegezése a Btk. alapján a „szabadságvesztésre ítéli”, amelyet „börtönben rendel végrehajtani”.

A fentiek szerint az elsőfokú bíróság büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezései helyesbítésre szorultak.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a hamis magánokirat felhasználása vonatkozásában hozott felmentő rendelkezést érintően a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján a fenti helyesbítéssel helybenhagyta.

P é c s, 2014. szeptember 5.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 7.B.19/2011/113. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.31/2014/6. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2014. évi szeptember hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő